

також формує його основні засади з позицій вимог міжнародного приватного права.

Література

1. Міжнародно-правова охорона інтелектуальної власності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://lib.mdpu.org.ua/e-book/garotiy_intelect /kurs/ t8.htm](http://lib.mdpu.org.ua/e-book/garotiy_intelect/kurs/t8.htm).

2. Ромашко А. Класифікація основних міжнародних договорів у сфері інтелектуальної власності / А. Ромашко, І. Верба, Я. Лемберг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [file:///C:/Users/Admin/ Downloads/ Triv_2014_2_5. pdf](file:///C:/Users/Admin/Downloads/Triv_2014_2_5.pdf).

УДК 347.824:001.12/.18(477)(043.2)

Оленюк А. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Омельченко Г. В., асистент

РОЗВИТОК ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ В УКРАЇНІ

Україна відкрила для себе нові горизонти в галузі цивільної авіації у 1991 році, коли здобула незалежність. Попередній етап розвитку у теренах колишнього СРСР багатий здобутками, пов'язаними з цивільною авіацією, яку Україна почала розвивати на початку ХХ століття. Нова доба в історії цивільної авіації України розпочалася зі створення у жовтні 1992 року державного органу регулювання авіаційної діяльності – Укрaviaції, що співпало із започаткуванням ринкових відносин у цивільній авіації. Була дана свобода ініціативи, створенню нових національних авіакомпаній різноманітних форм власності. Завдяки цьому авіації України вдалося уникнути повного краху в умовах різкого падіння обсягів перевезень на внутрішньому ринку, обмеженого правового поля для виконання міжнародних польотів [3, с. 67].

25 березня 1992 року виходить постанова Кабінету Міністрів України «Про створення Державної адміністрації авіаційного транспорту України». Протягом 20 років незалежності України центральному органу виконавчої влади з питань цивільної авіації неодноразово змінювали назву та завдання, а також змінювалось підпорядкування відомства та його керівництво.

Державна авіаційна служба України (Державіаслужба України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через

Віце-прем'єр-міністра України – Міністра інфраструктури України. Державіаслужба України входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики в сфері цивільної авіації [4, с. 260].

У вересні 1992 року Україна стала членом ІКАО, у травні 1993 року прийняла власний Повітряний кодекс та стрімко встановила повітряні мости з багатьма країнами світу. Європейська інтеграція є стратегічним пріоритетом для України, вже розроблено й ухвалено Національну програму інтеграції України до європейського союзу (ЄС). Обраний шлях передбачає багато змін у всіх сферах, включаючи й цивільну авіацію. У рамках загальної адміністративної реформи в Україні, початок якої співпав з прийняттям України 15 грудня 1999 року у члени Європейської конференції цивільної авіації, відбувається послідовне реформування системи управління цивільною авіацією [1, с. 384].

На сьогоднішній день цивільна авіація України має досить багато проблем. Основні з них це застарілий авіапарк та зменшення авіаперевезень (порівняно з 90-ми роками в 10 разів).

Але, починаючи з 2000 років, об'єми авіаперевезень почали збільшуватись. Це можна побачити при аналізі статистичних даних аеропорту «Бориспіль». Міжнародний аеропорт «Бориспіль» найбільший в Україні. Він неухильно прагне стати одним із головних транзитних аеропортів Центральної Європи. Тому в найближчій перспективі - спорудження терміналу нового класу з річним обслуговуванням до 20 мільйонів авіапасажирів.

Європейська інтеграція є стратегічним пріоритетом для України, вже розроблено й ухвалено Національну програму інтеграції України до європейського союзу (ЄС). Обраний шлях передбачає багато змін у всіх сферах, включаючи й цивільну авіацію.

У рамках загальної адміністративної реформи в Україні, початок якої співпав із прийняттям України 15 грудня 1999 року у члени Європейської конференції цивільної авіації, відбувається послідовне реформування системи управління цивільною авіацією [2, с. 12].

Отже, Україна має свою багату історію розвитку вітчизняної цивільної авіації. Десятиріччя за десятиріччям поповнювалась авіаційна спадщина, Українська авіація, як і наша державність, має свої злети та падіння.

У теперішній час державна влада України докладає багато зусиль для того, щоб авіаційна галузь країни відповідала світовим стандартам. Для цього потрібен час та фінансова підтримка. Але кожен громадянин України сподівається, що настане час, коли ми

зможемо пишатися авіацією України, в тому числі цивільною, як і здобутками незалежності взагалі.

Література

1. Котляр М. Шляхами віків: довідник з історії України / М. Котляр, С. Кульчицький. – К.: Україна. – 550 с.
2. Назаренко А. Аналіз сучасних тенденцій в авіаційній галузі / А. Назаренко // Економіка. Фінанси. Право. – 2007. – № 7. – С. 12-16.
3. Соколенко С. Авіація прискорює глобалізацію / С. Соколенко // Економіка України. – 2001. – № 2. – С. 67-70.
4. Савин В. С. Авиация в Украине. Очерки истории / В. С. Савин. – Х.: Основа, 1995. – 350 с.

УДК 656.7.074(043.2)

Паламарчук А. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ТВАРИН АВІАЦІЙНИМ ТРАНСПОРТОМ

На практиці у власників тварин доволі часто виникає необхідність перевозити тварин з однієї місцевості до іншої за допомогою використання транспортної системи (причому як територією України, так і за її межами). Варто зазначити, що перевезення тварин можливе майже всіма видами транспорту єдиної транспортної системи. Незважаючи на комплексне врегулювання договорів перевезення цивільним законодавством України, деякі проблемні питання перевезення тварин урегульовані неповною мірою, у зв'язку із чим виникає необхідність досконалого дослідження нормативно-правової бази, що регулює відносини у цій сфері. Варто зазначити, що на сьогодні у вітчизняній літературі відсутні праці, у яких комплексно досліджуються особливості перевезення тварин.

Відповідно до ст. 21 Закону України «Про транспорт» єдину транспортну систему України становить транспорт загального користування (залізничний, морський, річковий, автомобільний та авіаційний, а також міський електротранспорт, у тому числі метрополітен); промисловий залізничний транспорт; відомчий транспорт; трубопровідний транспорт; шляхи сполучення загального користування [1]. Як зазначається в частині 2 ст. 21